

Publicerad 2011-01-04 15:17 av niklas b

lånat är livet

så dina drömmar blev ditt fall, du inser nu ditt kall, så sorgsen vandrar i ur och skur, den var dig trogen i alla fall, även om den gjort själen kall, som ett slag på det vildaste hav, den sänkte din båt , och du blev våt, genom dränkt mitt ute på Atlanten, du sätter sista slanten i varje ek och grann som höll dig över hav, men nu det sjunker med din dröm, så gud fader vår fäller kanske en tår, när du mot botten far och lämnar världen kvar.

att du drack utan sans och glömde bort dess balans , att du byggde din egen borg och valdes dränka in din sorg,

så bygg en båt och lämna hamn , så omfamnas du i guds famn, styr ditt segel mot paradiset, givetvis vi möts ute till havs,

på en ö där ja stilla dö , men låt mig vila mot ditt bröst , skänk mig en aning tröst , stilla min törst, fyll mitt begär över en natt,

när du vaknar och morgon gryr det är då jag flyr,

springer naken mot slutligt mål och tackar för livets lån, gud var min bank jag stod i skuld, den är nu reglerad och klar, upp mot himmel från botten jag far, äntligen är jag klar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren niklas b med Poeter.se id #31367 innehar upphovsrätten